

OVERSETTELSE

ROBINSON CRUSOE

Robinson var gjennomvåt, sulten og tørst da han kom til seg selv på stranden. Han studerte på hva slags land han var kommet til. Kanskje var det fullt av ville dyr, eller kanskje det bodde vonde og blodtørstige mennesker der?

Han tok seg sammen og så seg omkring. Et stykke borte så han en fjellknaus som stakk opp over skogen. Han klatret opp på knausen og hadde fritt utsyn i alle retninger. Sola holdt på å gå nedog skinte over havet så langt han kunne se til alle kanter. Da skjønnte han at han var på en øy.

Han kunne ikke se spor etter mennesker noe sted. Robinson følte seg ensom og ulykkelig. Men så fant han drikkevann i en dal. Dette kvikket han opp, for tørsten hadde plaget han mer enn noe annet.

Den første natten sov han i et tre. Han mente at det var tryggest, for han var redd det kunne være ville dyr på øya. Han var helt overtrett, så han sov godt hele natten.

Neste dag var han uthvilt og opplagt. Et stykke fra land kunne han se vraket av skuta. Han svømte dit ut. Det stod ikke så rent ille til med skuta. Alle ville nok blitt berget hvis de hadde holdt seg om bord istedenfor å gå i livbåtene.

